

Veel te zien in de opkomende boomkwekerij in China

Fotoverslag reis Smits Asia

Smits Asia uit Boskoop importeert boomkwekerijproducten uit China en in mindere mate vanuit Japan en Korea. Eigenaren en broers Kees en Jan Smits gaan drie keer per jaar naar Azië voor controle, begeleiding en om deals te sluiten. Eind oktober keerden ze terug van de reis, waarvan Boom in Business vroeg verslag te leggen. Een fotoverslag van wat de boomkwekers zijn tegen gekomen.

Auteurs: Jan en Kees Smits

Smits Asia uit Boskoop importeert boomkwekerijproducte uit China, Japan en Korea. Het grootste deel van de import wordt hetzelfde seizoen nog doorverkocht binnen Europa. Een deel wordt verkocht aan andere kwekers, die het als uitgangsmateriaal gebruiken, een ander gedeelte wordt één of twee jaar opgeplant in Nederland. Smits kweekt een deel zelf door; ook enkele contractkwekers zorgen daarvoor. De producten vinden hun weg via handelaren, tuincentra, winkelketens en bouwmarkten.

Donderdag 13 oktober vertekken we 's middags naar Schiphol en via Helsinki vliegen we in twaalf uur naar China. Na aankomst op het vliegveld van Beijing nemen we op 14 oktober een taxi naar Beijing West Railway Station, van waar we per trein naar Shangdong vertrekken. Een trip van ongeveer zeven uur. Vanaf het station per taxi naar ons hotel en na een reis van in totaal 21 uur is het lekker slapen.

Zaterdag 15 oktober

We worden opgehaald door onze pioenenleverancier, zijn vrouw en kind. Op zijn kwekerij worden handmatig boompioenen geroid. Er zijn zeker wel dertig personen, voornamelijk vrouwen, aan het werk. Als eerste bekijken we ons eigen proefveldje met boompioenen. Het ziet er

goed uit. Samen met de kweker proberen we de kwaliteit ieder jaar iets te verbeteren.

Ook bekijken we de verwerkingsruimte waar de pioenen worden gesorteerd, schoon gespoten en verpakt. Een gedeelte van de oogst ligt al in de koelcel om verzonden te worden. Ook hier zijn weer veel vrouwen aan de slag. Na de lunch onderhandelen we in de verwerkingsruimte over de prijzen voor een extra bestelling. De prijzen zijn dit najaar enorm gestegen, mede door de grote vraag van de binnenlandse markt. Ook bespreken we manieren om de pioenen het eerste jaar beter te laten bloeien. 's Avonds gegeten met de kweker: er staan onder andere eendenkoppen op tafel.

Zondag 16 oktober

Zondagochtend vroeg in de bus naar Ling Yi: een reis van drie uur. Door onze pioenenleverancier is een assistente geregeld die ons vandaag vergezelt: Lu Jane. In Lin Yi worden we opgewacht door een plaatselijke agent en samen met hem bekijken we kwekerijen vol met bonsai. Wij laten zien wat voor ons interessant kan zijn en hebben bij een volgende kwekerij een klein monsterpartijtje uitgesorteerd. Het lijkt erop dat onze agent goed snapt naar welke kwaliteit wij op zoek zijn. Aan het einde van de middag weer met de bus terug. Na aankomst kopen we alvast de tickets voor de treinreis morgen. Daar blijkt het erg han-

Na het rooien worden de boompioenen binnen gescheurd.

dig dat Jan Chinees spreekt.

Maandag 17 oktober

Vroeg met de bus naar Zhengzhou, waar we overstappen op een supersnelle trein die 300 km per uur rijdt. Bijzonder, want van ditzelfde station vertrekken ook nog stoomtreinen. De zeer luxe trein brengt ons aan het eind van de middag in Xi-An, de stad die wereldberoemd is om zijn terracotta leger. Vanuit het treinstation nemen we een taxi naar een hotel. 's Avonds lopend naar een restaurantje en samen gegeten.

Dinsdag 18 oktober

We proberen eerst een vliegticket te regelen vanuit het hotel. Dit lukt niet omdat ze onze namen niet kunnen invoeren in het computersysteem. Na een uur krijgen we tickets met spelfouten in onze namen: als dat met inchecken maar goed gaat. Met de taxi rijden we naar Xi-An Horticultureal Expo, een soort Floriade. Groot en enorm druk. Veel landen presenteren zich hier. Het Nederlandse paviljoen ziet er aan de buitenkant goed uit: een Venlokas met twee verdiepingen. Eenmaal binnen is hier niets Nederlands te vinden. Er worden alleen maar Indiase en Thaise producten aan de man gebracht, zoals je die bij ons in de wereldwinkel kunt vinden. Plastic olifantjes en wierookstaven. Zelfs het personeel

kwam uit India. Een in Den Haag wonende Indiase zakenman pacht dit paviljoen en verkoopt hier zijn handel. Ik weet niet wie dit paviljoen bekostigd heeft, maar ik hoop niet dat dit met Nederlands geld is betaald. Dit zou weggegooid geld zijn geweest. Bovendien wordt de naam van de Nederlandse tuinbouw gruwelijk verkwaanseld. Terug in Nederland toch maar eens uitzoeken hoe dat zit. Op de tentoonstelling eigenlijk niets interessants gevonden.

Woensdag 19 oktober

Aan het eind van de middag gaat onze binnenlandse vlucht naar Ningbo. We hebben zes uur over dus tijd om het beroemde terracotta leger te bekijken. Het leger is meer dan 2000 jaar oud en bijzonder indrukwekkend. Leuk dit gezien te hebben. In Ningbo worden we opgehaald door onze contactman voor dit gebied. We eten met zijn drieën en bespreken de agenda voor de komende dagen.

Donderdag 20 oktober

's Ochtends gaan we naar een trade fair, georganiseerd door een vakblad en de provincie. Zodra we binnen zijn worden we geïnterviewd door het lokale televisiestation. Op dit beursje waren wij de eerste buitenlandse bezoekers ooit. Geprobeerd de vragen in het Chinees te beantwoorden, maar dat viel nog niet mee. Wij worden door de mensen rondom ons bekeken alsof we van een andere planeet afkomstig zijn. De beurs is niet te vergelijken met een Europese beurs. We krijgen van iedereen drukwerk in de handen. We zien heel veel eenvoudige producten, veel standhouders hebben alleen foto's of

posters hangen. Ook ligt de standbemanning vaak gewoon te slapen. Een paar artikelen gezien die misschien interessant kunnen zijn, waaronder een gele *Berberis* (dit blijkt later helemaal geen *berberis* te zijn). Er staat veel *Photinia* in alle maten en *Osmanthus fragrans*. Buiten het tentoonstellingsterrein was een plantenmarkt, waar ze waterplanten (Lotus), allerlei heesters en gereedschap verkochten. Hierna weer naar een volgend hotel, circa 200 km terug.

Vrijdag 21 oktober

Vandaag gaan we naar verschillende magnoliakwekers en zien wat kleinere partijtjes magnolia's; de partijen zien er goed uit. Een van de kwekers heeft op ons verzoek deze zomer wat magnolia's getopt om de vertakking te bevorderen; dit ziet er veelbelovend uit. Bij de volgende kweker zien we wat grotere partijen, maar we moeten er toch nog meer magnolia's bij zoeken. Ook in deze streek blijken de prijzen van de planten dit jaar fors gestegen. Later op de dag bezoeken we een kwekerij waar prima *Myrica*-zaailingen staan. Een conifeer die lijkt op *larix* kunnen we niet op naam brengen: men zal het voor ons uitzoeken.

overzicht van het Hollandse paviljoen: veel Indiase snuisterijen, geen Hollandse

Maar het T-shirt doet anders vermoeden.

Dit wordt lastig, omdat Chinese kwekers geen Latijnse namen kennen en planten vaak een lokale naam hebben, zodat een bepaalde plant in een andere provincie een compleet andere naam kan hebben.

Zaterdag 22 oktober

Vandaag reizen we naar Wuhu, een treinreis van ongeveer zeven uur. Hier gaan we onze part-time hulp opzoeken, die helpt ons om zaken als telefoonabonnementen, vertalingen etc. te regelen. Ze ontwerpt bijvoorbeeld onze etiketten en onderhoudt contact met de drukkerij in China. Verder verzorgt zij het transport van het drukwerk naar de plaats waar onze volgende container met planten wordt geladen. Wij gaan 's avonds met haar en haar man eten. Er komt ook een oude kennis van ons met haar mee. Deze man is jarenlang chef geweest op een kwekerij waar wij vroeger veel kwamen. Hij (wij noemen hem Liu) is recent bij een andere kwekerij gaan werken. Zijn baas, meneer Li, sluit zich later op de avond bij

Schaduwhal met stek tunnels

Via een infuus krijgt deze boom voeding toegediend.

ons aan en nodigt ons uit om zijn nieuwe kwekerij te komen bekijken.

Zondag 23 oktober

Rond 10 uur rijdt meneer Li (wij noemen hem Mr Surprise) ons in een hele dikke limousine van Duitse makelij naar zijn kwekerij. We zien veel grote laanbomen en zware struiken van *Photinia* 'Red Robin' en bezoeken de stekafdeling. Dit jaar maakt dit slechts twee jaar oude bedrijf voor het eerst 5.000.000 stekken van onder andere: *Photinia*, *Euonymus*, *Camellia*, *Loropetalum* en *Azalea*. De faciliteiten zijn primitief: lage stek tunnels onder een schaduwhal. Er wordt direct in de kleigrond gestekt, zelfs de *Azalea*'s. Alles zag er goed en gezond uit. Volgend jaar willen ze 20.000.000 stekken maken. Meneer Li blijkt een echte entrepreneur: hij heeft zijn fortuin gemaakt in bouwproducten, maar fabriceert ook flitspalen. Verder heeft hij architectenbureaus en op dit moment laat hij op het terrein van de kwekerij een vijfsterrenhotel bouwen. Het verbaasde ons

dat deze man zelf vrij goed op de hoogte was van planten. Elke stap die we op deze kwekerij zetten, is vastgelegd door een door de overheid gestuurde fotograaf.

Met meneer Li, de chefs, de vader van de baas, de fotograaf en nog wat vrienden, zijn we chique gaan eten, waar de fotograaf en een van de chefs al snel erg vrolijk werden van de drank. Bij terugkomst op de kwekerij bleek dat de fotograaf niet mee teruggereden was. Achteraf

Magnolia's worden gesorteerd en verpakt.

Magnolia 'Yellow River' wordt uitgespoeld.

Magnolia wordt als laatste ontsmet in een chemisch bad

Eenjarige zetlingen van Magnolia.

nog gesproken over de mogelijkheden in de toekomst. Op dit moment is er voor ons nog niets te halen, maar misschien in de toekomst wel. 's Avonds in de stad weer gaan eten, en in het hotel nog wat gedronken met onze assistente en haar man: de nieuwe ontwerpen voor onze etiketten doorgesproken.

Maandag 24 oktober

Maandagochtend naar de trein om naar Ningbo te reizen, een reis van circa 6,5 uur. De trein vertrekt met een vertraging van ruim 2,5 uur. We krijgen een stapelbed op twee meter hoog. Het matras is 60 cm breed en ligt vlak onder het plafond van de trein. We rijden langs viskwekerijen, rijstvelden, parelkwekerijen en zelfs wat boomkwekerijen. Na aankomst afgehaald door onze contactman in deze streek.

Dinsdag 25 oktober

Dinsdagochtend vroeg uitgecheckt en gelopen naar het station, waar we de snelle trein (200 km/h) nemen naar een stadje ca. 200 km verderop. Bij aankomst worden we opgehaald door de kweker in een pickuptruck. Natuurlijk lunchen we eerst en gaan dan naar de kwekerijen. De zaaibedden van Yang Mei zien er sterk en gezond uit. Via de heuvels rijden we het binnenland in. Hier zien we de twee- en driejarige zetlingen van Yang Mei. Alles staat tussen de rijstvelden en is alleen bereikbaar via smalle glibberige paadjes op dijkjes. Jan glijdt uit en valt een meter naar beneden. De twee- en driejarige zetlingen van Yang Mei die we hier zien zijn eigenlijk al te groot voor ons. De eenjarige zetlingen zijn prima. We zien veel jonge mandarijnenboompjes, vol met vruchten; jammer dat het verboden is deze te importeren. Met de bus rijden we in drie uur naar

de stad terug. Na het diner was er tijd om nog wat te lezen, telefoontjes te plegen en e-mails te sturen. Op de avondmarkt een biertje gekocht en daarna naar bed gegaan.

Woensdag 26 oktober

Met de bus in ongeveer 3,5 uur naar het magnoliagebied. Na aankomst worden we opgehaald en gaan we direct door naar de kwekerij. Deze kweker ent speciaal voor ons enkele nieuwe Magnolia-cultivars. Het resultaat van dit jaar valt niet mee, er is erg veel uitval. Jammer! Volgens de kweker komt dit door het droge voorjaar. We bekijken ook nog andere magnolia's, waaronder zware Magnolia 'Satisfaction': vol in de knop maar veel te duur en bijna niet te verpakken zonder ze te beschadigen. We gaan weer 3,5 uur terug met de bus. Uitgecheckt, koffer opgehaald en met de volgende bus naar het vliegveld van Shanghai, weer zo'n drie uur in de bus. Aangekomen in Shanghai het dichtsbijzijnde restaurantje binnengestapt. Na het eten met de taxi naar een hotel vlak bij het vliegveld gereden. Na een klein uurtje vinden we een hotel. Vandaag toch weer zo'n tien uur in de bus gezeten!

Donderdag 27 oktober

We checken uit en lopen naar het vliegveld, waar we ook ontbijten. Met een tussenstop in Helsinki vliegen we in ongeveer 15 uur terug naar Nederland.

Loropetalum in zware maten.

Verpakkingen bestrijdingsmiddelen worden nog niet netjes opgeruimd.

Azaleastek wordt in de klei gestoken.

